

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه مدح و معراج پیامبر(ص) در چهار مثنوی عطار (الهی نامه، اسرارنامه، منطق الطیر، مصیبت نامه)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 5، شماره 9 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

احمد رضایی جمکرانی - استادیار دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

مدح و معراج پیامبر(ص) از جمله موضوعاتی است که اکثر شاعران و نویسندگان بدان توجه نموده اند؛ به گونه ای که در سنت ادبی ما این دو مبحث ازدرونمایه های اصلی آثار کلاسیک به شمار می آید. عطار نیشابوری نیز به پیروی از چنین سنتی در ابتدای چهار منظومه الهی نامه، اسرارنامه، منطق الطیر و مصیبتنامه به تفصیل به این دو موضوع پرداخته است. بررسی و تحقیق نشان می دهد مدح و معراج در مثنوی های مذکور دو ساخت متفاوت دارد: در الهی نامه و منطق الطیر، این دو بخش در هم آمیخته و در اسرارنامه و مصیبت نامه از هم مجزاست؛ مدح پیامبر اکرم(ص) در همه آنها ساختار یکسانی دارد، لکن داستا نمعراج در مصیبت نامه مستند تر است. این دو بخش ویژگی های شاعرانه چندانی ندارند و تنها می توان داستان معراج را در الهی نامه شاعرانه ترین قسمت محسوب نمود. ایهام، برجسته ترین صنعت بدیعی این آثار است. در حیطه مختصات زبانی نیز تکرار واژگانی و تکرار یک صورت زبانی کامل در آغاز، برجسته ترین ویژگی زبانی این دو بخش است.

کلمات کلیدی:

مدح، معراج، عطار، الهی نامه، اسرارنامه، منطق الطیر، مصیبت نامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315619>

